

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sentència de data 18 de gener de 2011 on en la seva part dispositiva establia:

*“**Primer.**- Que estimant les pretensions reconduïdes de comú acord i formulades pel Sr. M.R.B. i la Sra. M.F.R., en mèrits de l'escrit per ells presentat el dia 10 de desembre del 2.010, he de declarar i declaro la separació matrimonial dels consorts ans referits, com també la dissolució del règim econòmic del matrimoni.*

***Segon.**- Aprovar el conveni regulador de la separació subscrit pel Sr. M. R. B. i la Sra. M.F.R.el dia 10 de desembre del 2.010, el qual s'incorpora a tots els efectes a la part dispositiva de la present resolució judicial, llevat tanmateix pel que fa al pacte vuitè.*

Tercer.- *Oficiar prop del Registre Civil, una volta la present resolució judicial guanyi fermesa, a fi que la persona encarregada del mateix procedeixi a la inscripció de la separació matrimonial del Sr. M.R.B. i de la Sra. M.F.R.*

Quart.- *No fer especial imposició de les costes judicials ocasionades.”*

II.- En data 26 d'abril de 2017 el M.I. Tribunal Superior de Justícia va dictar Aute degudament notificat a les parts interessades, en el què, en entre altres extrems, establia el següent:

“(…) ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.F.R. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 5 d'octubre del 2016, que REVOQUEM íntegrament, CONFIRMANT l'Aute d'execució de data 22 de març del 2016 en tots els seus termes i sense fer especial pronunciament ni pel que fa a les costes de la instància, ni en relació a les d'aquesta alçada (...).”

III.- En data 4 d'octubre de 2017 es va dictar Aute degudament notificat a les parts interessades, que en la seva part dispositiva s'establia el següent:

Primer.- *Suspendre de forma provisional la guarda i custòdia compartida pel que fa al menor J.R.B., atribuint la guarda i custòdia a favor del Sr. M.R.B., sense fixar un règim de visites, fins que no es produeixi un canvi de les circumstàncies actuals.*

Segon.- *Requerir als progenitors Srs. M.R.B. i M.F.R. perquè instin un treball psicològic adequat de mediació per afavorir la relació entre el menor J. i la seva progenitora*

Tercer.- *Suspendre de forma provisional el pagament de la pensió del Sr. M. R.B. a favor de la Sra. M.F.R. única i exclusivament respecte del menor J.R.F. per mentre el menor no retorni a la situació de guarda i custòdia compartida establerta en la sentència de data 18 de gener de 2011*

Quart.- *Notificar la present resolució a les parts interessades.”*

IV.- El dia 13 de novembre de 2017 la representació processal de la Sra. M.F.R. va formular demanda de nul·litat del procediment realitzat pel SAIG, impugnació de l'Acord de data 19 d'octubre de 2017 i suspensió del procés d'execució del Saig, sol·licitant que es tingués per impugnat l'Acord de data 19 d'octubre de 2017, pel que quin es fixava la suma a embargar a

la Sra. F. per l'import de 2.409,93.- euros i es dictés resolució declarant la nul·litat del procediment d'embargament realitzat per la SAIG Sra. L. per tots i cadascun dels motius exposats en el cos de la demanda incidental.

Que en cas que no es procedís a declarar la nul·litat de l'acord del procediment d'embargament realitzat per la SAIG Sra. L., es procedís a dictar resolució per la qual es tinguessin per impugnades les sumes reclamades pel Sr. R. i descrites tot al llarg del cos de la demanda incidental i a dictés igualment resolució desestimant en la seva totalitat la suma de 2.409,94.- euros.

V.- En data 29 de novembre de 2017 el Sr. M.R.B. va presentar un escrit sol·licitant que es condemnés a la Sra. M.F.R. al pagament de la suma de 1.665,22.- euros, així com al de les costes processals generades pel present procediment.

VI.- El dia 29 de maig de 2018 les respectives parts i el Magnífic Ministeri Fiscal van evacuar el tràmit de conclusions, reafirmant-se les parts en els seus escrits d'al·legacions i sol·licitant el Magnífic Ministeri Fiscal que es requerís a les parts de donar estricte compliment a les resolucions dictades en dates 18 de gener de 2011 i 18 de febrer de 2016.

VII.- l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 4 de juny del 2018 va decidir:

“Primer.- Estimar parcialment l'incident d'execució formulat per la Sra. M. F. R., contra l'Acord del SAIG de data de data 19 d'octubre de 2017, en el sentit de requerir a la Sra. M.F.R. el pagament de la quantitat de 821,12.- euros en concepte de despeses extraordinàries reclamades pel Sr. M.R.B.

Segon.- Requerir al SAIG perquè recalculi els seus honoraris en funció de l'import reclamable establert en la present resolució judicial.

Tercer.- Requerir a les parts perquè donin estricte compliment a les resolucions dictades en dates 18 de gener de 2011 i 18 de febrer de 2016.

Quart.- No fer especial imposició de costes processals en el marc de l'incident d'execució, havent-se de fer càrrec cada una de les parts de les seves pròpies i les del procediment per meitats.

Cinquè.- *Notificar la present resolució a les parts interessades i al Magnífic Ministeri Fiscal.”*

VIII.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.F.R. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, dictant una nova resolució en el sentit exposat en el cos del seu escrit, imposant a l'adversa les costes generades pel litigi, amb expressa inclusió dins de les mateixes dels honoraris d'advocat i procurador suportats per ella, tant en primera com en segona instància, per tots els motius exposats en el seu escrit i per la mala fe i temeritat amb la què ha actuat el Sr. R. en la present litis.

IX.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs el Sr. M. R. B. i, d'acord amb els arguments que exposa, sol·licita la seva revocació parcial en el sentit de condemnar a la Sra. F. a pagar les despeses derivades de l'activitat d'esquí del menor J. per import de 843,06 euros, que s'hauran d'afegir a la suma contemplada en l'Aute recorregut, tot imposant a l'adversa les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador de primera i segona instància, que s'acreditaran en període d'execució de sentència.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia Amat Llari

FONAMENTS DE DRET

I.- L'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 4 de juny del 2018 estima parcialment l'incident d'execució formulat per la Sra. M.F.R. contra l'acord del Saig de data 19 d'octubre del 2017 en el sentit de requerir a la Sra. F. el pagament de la suma de 821,12 euros en concepte de despeses extraordinàries reclamades pel Sr. M.R. i, en conseqüència, requerir al SAIG

per tal que torni a calcular els seus honoraris en funció de l'import reclamable establert en aquesta resolució.

Contra la citada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.F.R. argumentant, com a primer motiu del seu recurs, que el Sr. R., tot i sabent l'adreça real de la seva mandant, va omplir el formulari de sol·licitud d'execució fent constar l'adreça a on ella estava censada, que era la dels seus pares, els quals, per raó de malaltia, es trobaven a Barcelona per un llarg període de temps, actuació que va comportar que la recurrent no es pogués presentar davant del Saig i s'embarguessin incorrectament dels seus béns. Argumentava igualment que el Sr. R. no va fer constar en la sol·licitud d'execució cap xifra, ni cap concepte, ni cap capital, incomplint allò que disposa l'article 38 de la Llei 8/2017 de 20 d'abril de modificació de la Llei 43/2014 de 18 de desembre del saig. Finalment, la recurrent posava de relleu que el Sr. R. va demanar l'execució de l'Aute del TSJC de 26 d'abril del 2017, quan caldria haver executat, en tot cas, la Sentència de data 18 de gener del 2011, i, si bé és veritat que la Saig se'n va adonar, enlloc de deixar sense efecte l'acord d'embargament va dictar un nou acord d'execució de la citada Sentència i va dictar un nou acord d'embargament sense haver dictat acord d'execució. Per aquestes raons, entén que hauria estat precís declarar la nul·litat de la sol·licitud d'execució, així com de la resta del procediment d'execució i embargament realitzat pel Saig Sra. L. J. i, en qualsevol cas, condemnar al Sr. R. a abonar les costes del present litigi, però aquests arguments no es poden estimar.

En efecte, en data 13 de novembre del 2017 la representació processal de la Sra. M.F.R. va formular demanda de nul·litat del procediment realitzat pel Saig, Sra. G.L.J., i impugnació de l'acord de data 19 d'octubre del 2017 pels mateixos motius que ara al·lega i l'Aute de data 15 de desembre del 2017 va decidir no donar lloc al citat incident, entenent que no es va produir cap vulneració del dret a la jurisdicció de la demandant. D'altra banda, el citat Aute va ser recorregut per la Sra. F. i per la representació lletrada de la Saig, Sra. L.J., i l'Aute de 19 de gener del 2018

no el va admetre a tràmit. Per aquesta raó, entenem que l'Aute del 15 de desembre del 2017 ha esdevingut ferm i no procedeix reiterar davant d'aquest Tribunal els motius de nul·litat del procediment d'embargament realitzat pel Saig, que es van defensar en aquell incident i que van ser rebutjats, ni imposar al Sr. R. les costes del present litigi, que, en cas que hagués estat procedent, se li haurien d'haver imposat en la resolució que va posar fi a l'incident .

II.- Com a segon motiu del seu recurs, argumenta la recurrent que l'Aute objecte del present recurs disposa que ella ha de pagar al Sr. R. la suma de 821,12 euros i que en dita quantitat inclou no sols el cost dels llibres d'en Marc i la cartera d'en J. i el judo i el menjador escolar dels mesos de setembre del 2015 i febrer i març del 2016, sinó també les despeses de la psicòloga Sra. B.i les relatives a l'IPAD que el seu fill J. necessitava per l'escola, tenint en compte que, d'acord amb el conveni signat per les parts, les visites que cada progenitor concretés amb el psicòleg anirien al seu exclusiu càrrec, mentre que havent manifestat que ella tenia un IPAD a disposició del nen no calia comprar-ne un altre, però tampoc aquest motiu pot comportar la revocació de la resolució d'instància.

En aquest sentit, pel que fa a les despeses generades per les visites del menor J. a la psicòloga Sra. B., cal destacar que en el pacte sisè del conveni signat per les parts en data 10 de desembre del 2010, homologat per la Sentència dictada el dia 18 de gener del 2011, es va acordar (foli 32v) que cada un dels progenitors es comprometia a satisfer les despeses corresponents a les visites als psicòlegs que haguessin tractat als nens per indicació seva, però en el pacte quart del mateix conveni s'establia que les despeses extraordinàries dels fills dels litigants, entre les què es recullen els tractaments psicològics, serien abonades pels dos progenitors en quan fossin convenients o necessaris per la salut i/o educació dels fills i en el cas present no sols entenem que aquestes visites eren necessàries o convenients per l'estabilitat del menor, immers en el procés de separació dels seus pares, sinó que tampoc s'ha acreditat que fos el Sr. R.el que les demanés.

En relació a la despesa necessària per adquirir un IPAD que en J. precisava per l'escola, cal presumir que si el Sr. R. el va adquirir va ser perquè aquest no es trobava en les condicions requerides, com ell afirma, ja que cal recordar que el 60% del seu cost havia de pagar-lo el seu progenitor, raó per la qual cal entendre que si el que tenia la mare del menor hagués estat útil per les finalitats per les què se'l requeria el primer interessat en estalviar-se el diners de la seva compra hagués estat el Sr. R..

Pel que fa a les despeses del menjador i transport escolar, cal posar de relleu que la mateixa recurrent es considera deutora de les sumes que se li reclamen en aquest concepte, sense que acrediti que aquestes quantitats en relació als mesos que se li reclamen ja fossin abonades per ella al Saig per tal que no es procedís a l'embargament del seu compte, com afirma.

Finalment, la recurrent s'oposa al pagament dels honoraris del Saig i al de les costes judicials del present litigi, però no s'ha provat que fos innecessària la intervenció del Saig i, en desestimar-se el recurs, procedeix imposar les seves costes a la part recurrent en virtut d'allò que disposa el Codi 7,51,5 en quan les qüestions que es debaten en aquest procediment tenen un caire estrictament patrimonial.

III.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs d'apel·lació el Sr. M.R.B. argumentant que la resolució d'instància no dóna lloc al pagament de les despeses d'esquí del menor J. de les què ell s'ha fet càrrec, ja que entén que la Sra. F. s'oposa a les mateixes, de tal manera que no existeix el necessari acord de les parts.

No obstant, com posa de relleu el mateix recurrent, en el pacte quart del conveni de separació signat pels litigants en data 10 de desembre del 2010 es fa referència a que els dos litigants es faran càrrec en les proporcions que assenyala de les despeses relatives, entre altres, a l'esquí club i el seu material, sense que, per tal de que els progenitors les abonin, sigui precís el seu consentiment posterior, quan ja s'admeten per endavant.

D'altra banda, si el menor ha portat a terme activitats d'esquí des de molt petit i la seva mare s'ha fet càrrec en part del cost de les mateixes a partir de la separació dels esposos, no es pot admetre que ara, sense més justificació, no vulgui abonar la part que li correspon, sense que s'hagi acreditat que l'esquí de muntanya sigui més costós que el del club. Cal tenir en compte igualment que la Sra. F. sols té obligació d'abonar les quotes de l'activitat d'esquí d'en J. si se li presenten els corresponents rebuts abonats, de tal manera que en cas que finalment el seu fill ja no fes aquesta activitat, com ella argumenta, no se li podrien presentar els corresponents rebuts de pagament i, per tant, no tindria obligació d'abonar-los, raons totes elles que porten a estimar aquest motiu del recurs.

IV.- En estimar-se el recurs formulat pel Sr. R. no procedeix fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la Sra. M.F.R. contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle el dia 4 de juny del 2018, imposant a la recurrent les costes del seu recurs.

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. M.R.B. contra la mateixa resolució, condemnant a la Sra. M.F.R. a abonar al Sr. R. la suma de 843,06 euros, sense fer especial pronunciament en relació a les costes d'aquesta alçada.

CONFIRMAR la citada resolució en tots els demés punts.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho
pronunciem, manem i signem.-